

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

توسط توماس روپر – [آنتی اشیگل](#)
فرستنده: علی مشرف
۱۸ مارچ ۲۰۲۲

تحریم ها: آیا همه چیز طبق برنامه پیش می رود؟

علی رغم همه احساساتی که در حال حاضر بر رسانه ها و مردم حاکم است، هنگامی دست به تحلیل های ژئوپلیتیک می زنیم باید خونسردی خود را حفظ کنیم، زیرا در این زمینه گزارش هائی وجود دارد که باعث تأمل شما می شود. ژئوپلیتیک یک میدان کاملاً خشک و بی روح و احساس است و اگر بخواهید آن را درک کنید نمی توانید به رنج و مرگ فکر کنید و دست به تحلیل بزنید.

شما باید توانائی این را داشته باشید همه این احساسات را پنهان کنید و رویدادها (متأسفانه جنگ ها) را مانند مهره های شطرنج روی صفحه شطرنج بی احساس ببینید. یک ژئوستراتیژیست به مرگ و میر ناشی از درگیری که آغاز کرده است فکر نمی کند، او فقط به این فکر می کند که آیا جنگ به رسیدن به اهداف کمک می کند یا خیر. رنج انسان در این اندیشه جائی ندارد.

من قبلاً نشان داده ام که درگیری اوکراین غافلگیرکننده نبود. این واقعیت که این جنگ باید راه می افتاد زیرا که ایالات متحده بر اساس محاسبات ژئوپلیتیکی اش خواستار آن بود، تنها سؤال این بود که چه زمانی باید راه می افتاد. اگر این برای شما باورنکردنی به نظر می رسد، [اینجا](#) را بخوانید.

هدف اصلی امریکا این است که روسیه را که دشمن اعلام کرده است به هر قیمتی تضعیف کند. مداخله نظامی روسیه در اوکراین بهترین اتفاقی است که می‌توانست برای امریکا بیفتد، زیرا آنها بالاخره اروپا را برای تحریم‌هایی آماده کرده‌اند که اتحادیه اروپا را از نظر اقتصادی نابود می‌کند، اما اتحادیه اروپا خود را فدای یک هدف خوب می‌کند! روسیه مطمئناً در این روند تضعیف خواهد شد. اما کسی که (در نگاه اول) در این میان آسیبی نمی‌بیند، ایالات متحده امریکاست. آنها تقریباً هیچ تجارت حیاتی با روسیه ندارند و اگر اتحادیه اروپا تصمیم بگیرد بدون گاز روسیه زندگی کند، ایالات متحده با گاز فراکینگ خود آماده است یک معامله پر سود به نفع خود را انجام بدهد. در این مقاله من به تفصیل وضعیت ژئوپلیتیک را توضیح داده‌ام که در [اینجا](#) فقط به طور خلاصه به آن اشاره می‌کنم. از یک طرف، همه چیز برای ایالات متحده بسیار خوب پیش می‌رود، زیرا اتحادیه اروپا ظاهراً خط ایالات متحده را تا مرز نابودی خود دنبال می‌کند. با این حال، جهان تنها شامل ایالات متحده امریکا، اتحادیه اروپا و روسیه نیست. اگر ژئوپلیتیک را به عنوان یک صفحه شطرنج در نظر بگیریم، باید مراقب سایر حوزه‌های صفحه شطرنج نیز باشیم. و این چیزی است که در مورد آن باید بحث کرد.

چین

چین و روسیه دوستان نزدیکی هستند، اما ایالات متحده چین را تحت فشار قرار می‌دهد تا به عنوان یک «تحریم شکن» عمل نکند و به روسیه کمک نکند تا تحریم‌های ضد روسی را کاهش دهد. در چین که کشوری پرافتخار است، مردم به این نوع فشارها واکنش نشان می‌دهند، آنها واکنشی از نوع آلترژیک. علاوه بر این، نگرش مردم و دولت در چین کاملاً نوع دیگری است: چینی‌ها طرفدار روسیه هستند و مردم حتی کمپین‌هایی مانند «جنس روسی بخر!» را سازماندهی کرده‌اند.

ایالات متحده به دلیل سیاست خصمانه خود در قبال چین منفور است و چینی‌ها درک می‌کنند که ایالات متحده روسیه را در اوکراین فریب داده و مجبور کرده است یا در مقابل استقرار سلاح‌های هسته‌ای در مرزهایش تسلیم امریکا شود و یا دست به حمله نظامی بزند تا مانع استقرار سلاح‌های هسته‌ای در مرزهایش شود و از آنجائی که ایالات متحده قبلاً به چین اعلام جنگ تجاری کرده است، ایالات متحده بسختی می‌تواند امیدوار باشد که چین اکنون به صف آنها علیه روسیه بپیوندد، چین فراموش نکرده است که همین امریکا بود که با فشارهای اقتصادی و سیاسی اش موجب نزدیکی روابط بین جمهوری خلق و روسیه شد.

علاوه بر این، مسئله تایوان هم سرچایش است در حال حاضر ایالات متحده با فروش تسلیحات به تایوان و مخالفت آشکار با منافع چین، شعله ورت‌تر شده است. در اینجا مهم نیست که من یا شما در مورد موضوع تایوان چه احساسی داریم، آنچه مهم است منافع چین و ایالات متحده است. چین تایوان را بخشی از خاک چین می‌داند، امریکا تایوان را پایگاهی مفید علیه چین می‌داند.

اکنون ایالات متحده چین را تحت فشار قرار می‌دهد و حتی تهدید می‌کند که در صورت کمک به روسیه، این کشور را تحریم می‌کند. به نظر می‌رسد چین اهمیتی به این تهدیدها نمی‌دهد، زیرا آشکارا فشار ایالات متحده را رد می‌کند. اگر ایالات متحده بزودی شاهد حمایت چین از روسیه باشد و سعی کند همراه با کشورهای نوکر خود در اروپا، جنگ تجاری مشابه روسیه علیه چین راه اندازی کند، بعید است که چین را تحت تأثیر قرار دهد.

در مقابل، برخی از تحلیلگران معتقدند که چین می‌تواند مسئله تایوان را به زور حل کند اگر این هم اتفاق بیفتد قطعاً این خواسته چین نیست، چین یک اتحاد مسالمت‌آمیز را ترجیح می‌دهد. اما اگر غرب به اعمال تحریم‌هایی مشابه

تحریم های روسیه علیه چین دست بزند، آنگاه حامیان به کارگیری رامحل خشونت‌آمیز علیه تایوان دلایل واقعی و استدلال‌های قوی خواهند داشت. استدلال‌ها به شرح زیر است: اولاً، ایالات متحده قبلاً همه نوع تحریم‌ها را به هر حال اعمال می‌کرد، آنها اهرم بیشتری نداشتند، بنابراین به هر حال نمی‌توانست بدتر از این که هست شود. دوم، چین از حمایت جدی روسیه در مورد مسأله تایوان برخوردار خواهد بود، همانطور که چین در کنار روسیه در اوکراین ایستاده است. بیجینگ ممکن است تا همین اواخر چندان امیدواری به این حمایت نداشت، اما سیاست ایالات متحده علیه روسیه و چین آنان را چنان به هم نزدیک کرده است که روسیه چاره‌ای جز حمایت از سیاست چین علیه تایوان نخواهد داشت. اگر ایالات متحده به این امیدوار بود که بر سر مسأله اوکراین بین چین و روسیه اختلاف ایجاد کند، اکنون این امیدواری در واشنگتن به ناامیدی تبدیل شده است.

نفت عزیز

اگر قرار باشد اتحادیه اروپا در عرض چند هفته از نظر اقتصادی فرو نریزد، اگر جنگ تجاری اعلام شده توسط غرب علیه روسیه به نفت و گاز این کشور هم گسترش یابد، آنگاه باید جایگزینی برای نفت و گاز روسیه از جایی پیدا شود. اتحادیه اروپا ۴۰ درصد گاز و ۳۰ درصد نفت خود را از روسیه تأمین می‌کند. اگرچه بسیاری از کشورهای اتحادیه اروپا همچنان در برابر مستثنی کردن روسیه از سوئیفت مقاومت می‌کنند زیرا شیر گاز در این صورت بلافاصله بسته می‌شود، اما فشار بر آنها رو به افزایش است. اما روسیه می‌تواند خود شیر گاز را نیز ببندد، در روسیه درخواست‌های فزاینده‌ای برای نشان دادن توپخانه سنگین در برابر تحریم‌های واقعاً بسیار شدید اتحادیه اروپا وجود دارد. ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا در چند روز اخیر باهم تلفونی صحبت‌های متعدد عصبی کرده‌اند. پایان دادن به عرضه نفت و گاز روسیه به اروپا ممکن است. به نظر می‌رسد قطر آماده تحویل گاز بیشتر است، اما شرایط آن سخت است: اتحادیه اروپا باید متعهد به خرید گاز گرانتر از قطر در دراز مدت باشد. اما قطر به هر حال نمی‌تواند اتحادیه اروپا را به تنهایی نجات دهد. ناامیدی از کشورهای عربی خلیج فارس احتمالاً در حال حاضر عمیقاً در واشنگتن وجود دارد، زیرا آنها از افزایش تولید نفت خودداری کرده‌اند و طبق گزارش‌های رسانه‌ها، شیوخ و سلاطین خلیج فارس حتی زمانی که بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا به آنها زنگ می‌زند، به تلفون‌ها پاسخ نمی‌دهند. تا در مورد افزایش تولید نفت با آنها صحبت کند. اعراب خلیج فارس به تحریم‌های ضد روسیه هم نپیوسته‌اند. اگر لازم باشد تنها یک دلیل احتمالی برای عدم تمایل آشکار آنها نسبت به برنامه‌های غرب را نام ببریم این که کشورهای عربی بدیهی است که نمی‌خواهند در کار مشتریان مهم خود مانند چین اشکال ایجاد کنند.

راه‌های حل اضطراری ناموفق

مذاکرات سخت هسته‌ئی برجام با ایران درباره توافق هسته‌ئی در حال حاضر در جریان است. در صورت موفقیت مذاکرات، تحریم‌های غرب علیه ایران برداشته می‌شود و ایران می‌تواند عرضه نفت را آغاز کند. اما روسیه اکنون خواستار تضمین آمریکا شده است که تحریم‌های غرب علیه روسیه نباید شامل ایران نیز شود. این بدان معناست که تحریم‌های غرب نباید بر روابط اقتصادی روسیه و ایران تأثیر بگذارد.

امریکا این پیشنهاد را نپذیرفت و به ایران پیشنهاد توافق هسته‌ئی بدون روسیه را داد. این برای ایران وسوسه‌انگیز خواهد بود، زیرا در این صورت تحریم‌ها در نهایت برداشته می‌شود و غرب بلافاصله نفت ایران را می‌خرد. اما ایران «وفاداری به معاهده» امریکا را که آخرین توافق هسته‌ئی بین دو کشور را نقض کرد، خوب به یاد می‌آورد، جزئیات را [اینجا](#) ببینید.

در حالی که غرب قصور کرده و همیشه زیر قول و قرارش زده است، روسیه و چین وفاداری خود را به این معاهده نشان داده‌اند و خلاف غرب به تجارت با ایران ادامه داده‌اند. بنابراین ایران دلیلی برای اعتماد به امریکا و مخالفت با کشورهای آن که در زمان تحریم غرب از آن حمایت کردند، ندارد.

به نظر من، ایران این را زمانی که راکتی به سمت عراق شلیک کرد، به وضوح بیان کرد. البته اتفاق زیادی نیفتاد، اما این یک سیگنال روشن برای ایالات متحده بود که ایران در مورد پیشنهادات آنها چه فکر می‌کند.

ایالات متحده همچنین ظاهراً با ونزولای نفت خیز به توافق رسیده است و وعده عادی سازی روابط را داده است و مهمتر از همه در صورت پیوستن ونزولا به سیاست غرب علیه روسیه، تحریم نفتی را لغو خواهد کرد. مادورو، رئیس‌جمهور ونزولا در واکنش به این موضوع به امریکا گفته است که روسیه شریک ستراتیژیک ونزولا است. به زبان ساده: انگشت وسط را به واشنگتن داد.

هر دو کشور – ایران و ونزولا – به زندگی در تحریم عادت کرده‌اند و آنها بدون شک چنین حماقتی را مرتکب نمی‌شوند که با کشورهای آن که در دوران تحریم آنها را زنده نگه داشته‌اند، یعنی روسیه و چین، مخالفت کنند. آنها بخوبی می‌دانند که هرگونه عادی‌سازی روابط با امریکا که در این شرایط ایجاد شود، موقتی خواهد بود و اگر اکنون با روسیه و چین مخالفت کنند، بعداً آنی هستند که تنها خواهند ماند.

نتیجه

حداقل تاکنون، ایالات متحده و اتحادیه اروپا نتوانسته‌اند دریابند که چگونه از جنگ تجاری همه‌جانبه علیه روسیه که به نفت و گاز سرایت می‌کند، جان سالم به در ببرند. البته، معادله هنوز هم می‌تواند تغییر کند، اما به نظر می‌رسد در حال حاضر اوضاع برای ایالات متحده آنطور که انتظار داشته و به آرامی پیش نمی‌رود.

و این فقط مسأله نفت بود، مسائل بیشتری وجود دارد که جنگ تجاری با روسیه می‌تواند دامن غرب را بگیرد. ممنوعیت صادرات ریزتراشه‌ها که توسط غرب اعلام شد احتمالاً یک هدف شخصی است، زیرا روسیه تنها تأمین‌کننده برخی از مواد خام مهم برای تولید آنها در جهان است. اگر روسیه صادرات این کالاها را متوقف کند، غرب دیگر قادر به تولید چیپس نخواهد بود. طرف سوم ماجرا که به آنها می‌بخشد چین خواهد بود، و اگر چین هم به نوبه تصمیم بگیرد صادرات تراشه‌ها به غرب را ممنوع کند، این دیگر گل به خودی عالی خواهد بود که غرب به دروازه خود وارد کرده است.

مسأله تأمین مواد غذایی مشکل جدی بعدی است. روسیه و اوکراین از بزرگترین صادرکنندگان غلات در جهان هستند. روسیه و بلاروس رهبران بی‌منازع بازار جهانی کود هستند. اگر روسیه و بلاروس صادرات غلات و کودهای کیمیایی را متوقف کنند و محصولات اوکراینی نیز در دسترس غرب نباشد، چه؟

غرب دالر و یورو دارد، اما اگر نتوانید کالاهای مورد نیاز خود را با آن بخرید، با کاغذهای رنگارنگ چه باید کرد؟ روسیه می‌تواند انرژی و سوخت کافی دارد و همچنین مشکلی برای سیر کردن شکم نخواهد داشت. چین همچنین با

توجه به واردات از روسیه مشکلی نخواهد داشت و همچنین می تواند از صنعت خود برای کاهش بسیاری از کسری ها در سایر حوزه هائی که روسیه را به دلیل تحریم ها تهدید می کند، استفاده کند.

از سوی دیگر، فقدان کالاهای چینی احتمالاً به غرب آسیب می زند، زیرا غرب دیگر کالائی را خودش تولید نمی کند، غربی ها کارخانه هایشان را به دلیل هزینه بالای تولید به چین واگذار کردند.

جنگ اقتصادی اعلام شده توسط غرب که با تحریک روسیه به یک عملیات نظامی توسط غرب توجیه می شود، می تواند به بومرنگ بدی تبدیل شود.